

NÅR EN LØVEMOR OGSÅ ER LÆRER

MAJA FUCKE-VANGSLEV

Vi har bedt personer, der både er fagprofessionelle og forældre, om at dele deres holdning til læsning, skrivning og læring i hjem og skole. Denne kommentar er skrevet af Maja Fucke-Vangslev, lærer på Dalumskolen i Odense og mor til Freja (11 år), Ronja (9 år) og Bjørk (5 år)

Skolen kan ikke løfte barnets literacy-udvikling alene. Vi har brug for forældrene som aktører til at udvide læringsrummet til også at omfatte de hjemlige arenaer. Forældrene skal både have en vilje og en viden til at indgå i et samarbejde med skolen om deres barns literacy-udvikling. Det betyder, at min kerneydelse som lærer også ligger uden for klasseværelset. Som lærer skal jeg både vinde løvemoderens hjerte og være guidende i forhold til forældrenes opbakning til deres barns literacy-udvikling. De erfaringer, jeg gør mig som mor i skoleverdenen, er derfor ikke helt uvæsentlige faktorer at trække på i min egen praksis.

Jeg er en løvemor

Når jeg som mor i år 2015 kan mærke, at andre mennesker tør og formår at tage ansvaret for mine børn, tør jeg give slip. Jeg er mine børns advokat, indtil de er modne nok til selv at overtage denne rolle. Jeg skal jo skabe de bedste og mest udfordrende rammer, så mine tre unger kan få udviklet deres faglige, sociale og personlige potentiale mest muligt. Sådan at verden ligger åben for dem den dag, de selv skal flyve. Mit forældreansvar består derfor i, at jeg selv skal skabe de gode rammer, men også at jeg skal placere mine børn i forskellige udfordrende/udviklende arenaer, fx børnehaven, skolen, idrætsklubben osv. Dybt inden i kan jeg mærke ansvaret, og jeg holder derfor et vågent øje med de udlicitationer, jeg foretager.

I skoleregi betyder det, at jeg er tryk, når jeg kan gennemskue, at mine døtres lærere har styr på, hvordan børn lærer at læse og skrive, og hvordan mine døtre lærer at læse og skrive. Ansvaret ligger da fra mine skuldre, og jeg lader mig gladeligt instruere i, hvordan læreren forventer, at min rolle i mine døtres læse- og skriveudvikling skal være. Men det modsatte er også tilfældet. Når jeg ikke kan gennemskue, om læreren har styr på sin faglighed, og måske endda oplever forkert eller mangelfuld viden om læse- og skriveundervisning, så holder jeg krampagtigt fast i mit ansvar i forhold til, at mine piger får skabt en god literacy-kompetence. Jeg bliver en dårlig samarbejdspartner, der kun bidrager til samarbejdet med mistillid. Sådanne situationer skaber utryghed i mig, og jeg skal lægge bånd på min indre løvemor. Hun kommer i karambolage med min sunde fornuft, der ellers fortæller mig, at det bedste, vi forældre kan gøre, er at vise vores børn, at vi bakker op om skolen. Helt konkret har jeg i sådan en situation trods en lærers anvisning på, hvordan processen i en skriftlig opgave skulle være. Jeg hørte mig selv sige: "Det kan godt være, at din lærer har sagt det, men jeg vil have, at du gør sådan". Min veninde havde ikke forstået idéen med børnestavning i sin søns 1. kl. Hun syntes ikke, at hun kunne lade stå til, så hendes barn blev en dårlig staver, hvorfor hun så lavede diktat med ham hjemme.

Jeg oplever en tendens til, at skolen glemmer at medtænke os forældre som vigtige aktører i vores børns literacy-udvikling.

Mine børn har velmenende pædagoger og lærere, der informerer os forældre om de forskellige aktiviteter, børnehaven og skolen har på programmet, men vi forældre bliver meget sjældent guidet i, hvordan børnehaven og skolen tænker, at vi kan støtte vores børns literacy-udvikling hjemme. Jeg oplever en tendens til, at skolen glemmer at medtænke os forældre som vigtige aktører i vores børns literacy-udvikling.

Som lærer skal jeg vinde løvemoderens hjerte og hjerne

Som lærer skal jeg formå at skabe et udbytterigt forældresamarbejde med alle de forældre, der er løvemødre og løvefædre. Et samarbejde, der udvider læringsrummet fra kun at omfatte klasselokalet til også at omfatte alle de fysiske og mentale rum, børn færdes i. Hvis jeg skal kunne vinde løvemor og løvefars hjerte og hjerne og dermed lykkes med at skabe denne nødvendige vilje og viden til projektet hos forældrene i forhold til samarbejdet, skal jeg bruge min egen løvemor som sparringspartner. Jeg skal overbevise ca. 50 forældre om, at de trygt kan overlade ansvaret for deres børns literacy-udvikling til mig. Min erfaring som mor har lært mig, at forældrene skal turde udlicitere forældreansvaret og læne sig op ad læreren, for at de kan være skolens "forlængede arme" i arbejdet mod at skabe en literacy-udvikling for alle børn. Det er ikke altid nemt, når forældre møder en skole og en lærer, der er meget anderledes end deres egen barndoms skole og lærer. Forældrenes vilje skal skabes gennem tilliden til min professionalisme.

Derfor skal jeg evne og turde at være leder i både klasserummet og i forældresfæren.

Relation og information er mine nøgleord i mit arbejde med netop denne forældreledelse. Relationen skal bygge på, at jeg er nærværende og oprigtigt interesseret i deres børn.

Informationen bruger jeg både til at bygge et vidensstillads rundt om forældrene i forhold til viden om børns literacy-udvikling, så de har en mulighed for selv at være aktører, og til at skabe en tillid til mig som fagperson.

Forældrenes vilje skal skabes gennem tilliden til min professionalisme. Derfor skal jeg evne og turde at være leder i både klasserummet og i forældresfæren.

I min 1. klasse består vidensstilladset bl.a. af min ugentlige forældrefidus, som jeg skriver på opslags-tavlen på forældreintra. Jeg har fortalt forældrene, at jeg har det overordnede overblik over elevernes literacy-udvikling og derfor hvilke mål, vi arbejder med og mod. Ud fra dette giver jeg forældrene en ugentlig idé til en aktivitet, de kan lave hjemme, der støtter de aktuelle mål eller barnets literacy-udvikling generelt.

Det kan være, at de skal lære deres barn et nyt ord hver dag, at de skal skrive ønskesedler, eller at de skal tale om ting, der er sket i skolen og derhjemme, når børnene bliver puttet om aftenen.

Aktiviteterne har en god værdi i sig selv, men er forhåbentlig også med til at spore forældrene ind på, hvordan de generelt skaber rammer hjemme, der beforder en god literacy-udvikling. Jeg er tydelig i mine forventninger til hjemmet. Jeg er konsekvent meddelende i forhold til hvert barns faglige status og mål. Jeg øver mig i at være guidende i forhold til de roller, jeg håber, de tager på sig som katalysatorer for deres barns literacy-udvikling; som deres barns rollemodel og vejviser.

”

